

ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ «ΑΓΝΩΣΤΟ» ΠΑΣΟΚ

38

Του Ήλία Καρά

Η ΠΙΟ σημαντική μεταβολή στο σύστημα των κομμάτων και στη διαμόρφωση του γενικότερου πολιτικού πλαισίου, που είχαν σαν αποτέλεσμα οι εκλογές της 20ής Νοεμβρίου, ήταν η ανάδειξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε αξιωματική αντιπολίτευση

ΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

έμφανίζεται σήμερα ως ο κύριος φορέας της αντιπολίτευσης και πρόκειται, σύμφωνα με όλες τις εκτιμήσεις, να διαδραματίσει έναν καίριο ρόλο στη μελλοντική πολιτική ζωή της χώρας.

ΤΑ άρθρα και τά στοιχεία που δημοσιεύουμε σ' αυτό τό τεύχος σχετικά με τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποσκοπούν στο να συμβάλουν σε μία καλύτερη γνωριμία μ' αυτό τό κόμμα, κυρίως όσον αφορά τή σημερινή του κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και ως ένα σημείο και τήν εκλογική του βάση, που συχνά στά μάτια όπαδών και αντιπάλων ταυτίζεται με τήν ήγητική φυσιογνωμία του άρχηγού του.

ΒΕΒΑΙΑ τά στοιχεία αυτά δέν επαρκούν με κανένα τρόπο για μία όλική παρουσίαση και άνάλυση

του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Για νά έχουμε μία ολοκληρωμένη άνάλυση θά έπρεπε νά αναφερθούμε επίσης στην ιδεολογία του και τις γενικές πολιτικές του έπιλογές, στην πολιτική του πρακτική - συνολικά και στους διάφορους κοινωνικούς χώρους ειδικότερα - , στη δομή, τό ρόλο και τή λειτουργία της κομματικής οργάνωσης - τόσο θεωρητικά όσο και συγκεκριμένα - , στη συγκριτική ως προς άλλα κόμματα θέση του σε μεσογειακό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, στη σημασία και τό ρόλο που διαδραματίζει, έσωκομματικά και έξωκομματικά, ή φυσιογνωμία του άρχηγού του κ.τ.λ.

ΑΝ τά παραπάνω θέματα δέν θίγονται στίς σελίδες που ακολουθούν, αυτό όφείλεται και σε μία ύποκειμενική άδυναμία και σε μία συνειδητή έπιλογή: προτιμήσαμε νά δημοσιεύσουμε κατ' άρχήν μία σειρά δεδομένων που θεωρούμε ότι είναι χρήσιμα, άν όχι άπαραίτητα, για μία ουσιαστική διαπραγμάτευση και άνάλυση των θεμάτων που αναφέραμε πιο πάνω.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ της 20ής Νοεμβρίου - εκτός από τις σημαντικές μεταβολές που επέφεραν στο σύστημα των κομμάτων και τις επιπτώσεις που είχαν και θά έχουν στη διαμόρφωση ενός νέου πολιτικού τοπίου - αποτελούν επίσης σημαντικό όρόσημο στη διαδικασία ανανέωσης του πολιτικού προσωπικού, ιδιαίτερα για εκείνο τόν πολιτικό χώρο που εκφραζόταν προδικτατορικά από τήν Ε.Κ.

Τό κεντρικό και πιο χαρακτηριστικό σημείο αυτής της ανανέωσης είναι, έξω από τήν άποτυχία μιάς σειράς γνωστών τ. βουλευτών της ΕΔΗΚ (π.χ. Μπαλατζής Άλεξ., Κοκκέβης Άνδ., Μυλωνάς Γ., Άλαβάνος Νικ., Στεφανίδης Μ., Πολυχρονίδης Πολυχ.), ή σύνθεση της σημερινής κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πράγματι, οι βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν είναι άπλως άρκετά νέοι στην ήλικία (6λ. σχετικό σημείωμα για τις ήλικίες και τά επαγγέλματα των βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.) - κι αυτό έχει ίσως μεγαλύτερη σημασία - είναι, στη μεγάλη τους πλειοψηφία, καινούργιοι στην κοινοβουλευτική ζωή.

Μία πρώτη ποσοτική έκτίμηση αυτής της ανανέωσης του πολιτικού προσωπικού αποτελεί τό γεγονός ότι:

● από τούς 93 σημερινούς βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. οι 73 εκλέγονται φέτος για πρώτη φορά.

Και ή έκταση αυτής της ανανέωσης γίνεται ακόμα πιο φανερή άν υπολογίσουμε ότι από τούς 20 που είχαν εκλεγεί και παλιότερα βουλευτές:

● 6 πρωτοεκλέχτηκαν τό 1974 με τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.

● Άλλοι 11 πρωτοεκλέχτηκαν τό 1963 και 1964 με τήν Ε.Κ.

Πράγμα που σημαίνει ότι από τούς 93 σημερινούς βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μόνο 14 είχαν εκλεγεί βουλευτές πριν από τή δικτατορία και άπ' αυτούς μόνο 3 είχαν εκλεγεί και πριν από τό 1963.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Άξίζει νά σημειώσουμε ότι και στην ΕΔΗΚ, παρά τή συντηρητική της, παρατηρήθηκε ένα αντίστοιχο φαινόμενο ανανέωσης, που χαρακτηριστικότερη ένδειξη του είναι τό γεγονός ότι 2 (οί Χατζής και Παπαχρήστος) από τούς 45 σημερινούς βουλευτές εκλέγονται φέτος για πρώτη φορά, ενώ άλλοι 6 (οί Πεσματιόγλου, Άλαβάνος Κ., Τσουδερόν, Παπαθεμελής, Μπαντουβάς και Βενιζέλος) πολιτεύτηκαν και εκλέχτηκαν για πρώτη φορά μετά τή δικτατορία. Έτσι σήμερα με τήν ΕΔΗΚ έχουν εκλεγεί μόνο 7 βουλευτές της προδικτατορικής Ε.Κ. (οί Μαύρος, Ζίγδης, Χούτας, Σεργάκης, Κανελλόπουλος, Καρδάρας και Ξυλούρης), από τούς οποίους μόνο οι 4 πρώτοι είχαν διατελέσει βουλευτές και πριν από τήν ίδρυση της Ε.Κ. τό 1961. Και γεγονός ιδιαίτερα χαρακτηριστικό των μεταβολών του εκλογικού χάρτη και της

πώς τό κύριο μέλημα τής δεξιάς ήταν ή «ένότητα τής δεξιάς»... Στή Λευκωσία αὐτές οἱ διαπραγματεύσεις δέν σταμάτησαν οὔτε λεπτό...

ΤΑ προβλήματα ὁμως δέν ὑπῆρχαν μόνο ἀπό τή μιά μεριά.

● Τό ΑΚΕΛ βρισκόταν μπροστά στό δίλημμα: νά ὑποστηρίξει τόν κ. Κυπριανοῦ χωρίς ὁποιοδήποτε πρόγραμμα, παραδίδοντάς του ἔτσι τόν «έν λευκῶ» χειρισμό τοῦ κυπριακοῦ, ἢ νά τηρήσει μιά πιό «σκληρή» στάση, ἀπό τή στιγμή πού ὁ κ. Κυπριανοῦ εἶχε ἀνάγκη τῆς ψήφους του γιά νά νικήσει τόν κ. Κληρίδη:

● Ἡ ΕΔΕΚ, σέ περίπτωση μὴ ἀποδοχῆς τοῦ προγράμματος πού πρότεινε, ἦταν ὑποχρεωμένη (γιά νά παραμείνει πιστή στίς δηλώσεις τοῦ προέδρου τῆς) νά κατεβάσει δικό της ὑποψήφιο, μέ τίς ἀνάλογες συνέπειες...

ΟΛΑ αὐτά τά προβλήματα φαίνεται πώς βρῆκαν τή λύση τους, μαζί μέ τό «καλό τέλος» τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ νεαροῦ Ἀχιλλέα.

● Ὁ κ. Κυπριανοῦ, μέ τή δήλωσή του ὅτι θυσιάζει τό γιό του ὑπέρ τῆς πατρίδας (δές καί συνέντευξη στήν Ἑλευθεροτυπία, πρὶν ἀπό τή λύση τοῦ δράματος) ἀναδείχτηκε πρωταγωνιστής καί περιβλήθηκε μέ τήν ἰδιαίτερη συμπάθεια καί τό θαυμασμό τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, πού κινητοποιήθηκε μέ διαδηλώσεις καί στάσεις ἐργασίας.

ΤΑ ἀποτελέσματα ἦρθαν ἀκαριαῖα καί μάλλον... φυσιολογικά:

● Ὁ κ. Κληρίδης, προλαβαίνοντας τυχόν ἀντιδράσεις τῶν «σκληρῶν» τοῦ κόμματός του, ἀπέσυρε τήν ὑποψηφιότητά του δηλώνοντας πώς θά ὑποστηρίξει τόν κ. Κυπριανοῦ, ξεκαθαρίζοντας ἔτσι τό πολιτικό σκηνικό.

● Τά κόμματα τῆς ἀριστερᾶς μέ ἀνακοινώσεις τους ἐξῆραν τή στάση τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας γιά τούς ὑπεύθυνους χειρισμούς του...

ΕΤΣΙ, ὁ κ. Κυπριανοῦ – πού ζοῦσε μιά προσωπικὴ τραγωδία – ἐγινε μέσα σ' αὐτό τό κλίμα «ὑπερκομματικός ἡγέτης», πού, ὅπως ἔλεγαν φιλικοί του κύκλοι, τοῦ ἐξασφαλίζει μιά πορεία ἀνάλογη μέ τοῦ Μακάριου, δηλαδή «ὁ εἶς καί μόνος»... Γιατί εἶναι σίγουρο πώς ὁ κ. Κυπριανοῦ ἔχοντας ἐξασφαλισμένη, τώρα πιά, τήν ὑποστήριξη τοῦ κ. Κληρίδη θ' ἀρνηθεῖ νά δεσμευθεῖ μέ ὁποιοδήποτε πρόγραμμα πού προτείνουν οἱ ἀριστερές δυνάμεις – πολύ περισσότερο γιατί εἶναι ἀριστερές. Οἱ τελευταῖες φαίνεται νά παρακολουθοῦν μέ σκεπτικισμό τίς συνέπειες αὐτοῦ τοῦ κεραυνοῦ, πού ἀνέτρεψε κυριολεκτικά τίς προβλεπόμενες ὥς τότε πολιτικές προοπτικές.

ΤΟ «πολιτικό παιχνίδι» τῆς Κύπρου πῆρε μετά τήν ἀπαγωγή καί τήν αἰτία ἐκδασῆς τῆς μιά ἄλλῃ τροπῆ – ἀνεξάρτητα μέ τό τί σκόπευαν μέ τήν ἐνέργειά τους οἱ δράστες κι αὐτοὶ πού κρύβονται πίσω τους, στήν Κύπρο καί τήν Ἑλλάδα...

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΙΡΛΑΝΔΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Συμπαράστασης πρὸς τοὺς Ἰρλανδοὺς Πολιτικούς Κρατούμενους (PRISONERS AID COMMITTEE-PAC) ἔστειλε στό «ΑΝΤΙ» τό κείμενο μιᾶς ἐκκλήσεως μέ τήν ὁποία ζητεῖται ἡ συμπαράσταση τῶν προσδευτικῶν ἀνθρώπων τῆς χώρας μας στό αἶτημα γιά τήν ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ.

ΟΣΟΙ ἀπό τοὺς ἀναγνώστες μας θέλουν νά βοηθήσουν τό ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς, δέν ἔχουν παρὰ νά συμπληρώσουν τό κείμενο τῆς ἐκκλήσεως καί νά τό στείλουν στή διεύθυνση:

**PRISONERS AID COMMITTEE
182 UPPER STREET
LONDON N1, ENGLAND**

ΣΗΜΕΡΑ περισσότεροι ἀπὸ 80 Ἰρλανδοί, ἄντρες καί γυναῖκες, βρίσκονται κλεισμένοι στίς βρετανικές φυλακές καί ἐκτίουν τίς ποινές πού τοὺς ἐπιβλήθηκαν ἀπὸ βρετανικά δικαστήρια γιά ἀνατρεπτική δράση στήν Ἰρλανδία. Τρεῖς ἀπ' αὐτοὺς πέθαναν στά κελιά τους, μέσα στά τρία τελευταῖα χρόνια:

● Στίς 3 Ἰουνίου 1974, ὁ Michael Goughan, ἐνῶ προσπαθοῦσαν νά τοῦ δώσουν τροφή μέ τή βία στό Πάρκχουρστ.

● Στίς 12 Φλεβάρη 1976, ὁ Frank Stage ἐνῶ ἔκανε ἀπεργία πείνας στό Γουέικφιλντ. Βρισκόταν 3 χρόνια ἀπομόνωση σέ κελί χωρίς θέρμανση, χωρίς κάποιο ἐπιπλο...

● Στίς 12 Ὀκτώβρη 1976, ὁ Noel Jenkinson κάτω ἀπὸ ἀνεξήγητες συνθήκες: εἶχε κτυπηθεῖ πολύ ἄγρια τρεῖς φορές καί βρισκόταν σέ ἀπομόνωση ἑξὶ μῆνες.

ΣΥΜΦΩΝΑ μέ στοιχεῖα πού ἔδωσε τό ὑπουργεῖο Ἑσωτερικῶν (26 Ἰούλη 1976) 46 Ἰρλανδοὶ πολιτικοὶ κρατούμενοι στάλθηκαν στήν ἀπομόνωση στό πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ 1976 «γιά δική τους προστασία», ἀλλά... παρὰ τή θέλησή τους! Σύμφωνα ἐπίσης μέ τήν ἴδια πηγή, στήν περίοδο αὐτή, οἱ 33 ἀπὸ τοὺς 46 δέχτηκαν ἱεραδικές «ἐπιθέσεις» μέσα στή φυλακή.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ περιπτώσεις:

● Ὁ L. MacLarnon βρίσκεται ἐδῶ καί δύο χρόνια σέ τέτοια ἀπομόνωση.

● Ὁ G. Conlon ἔξι μῆνες στό Γουόντογουορθ.

● Ὁ Sean Campbell βρέθηκε μέ σπασμένα τό ἓνα χέρι, τό ἓνα πόδι καί τά δάχτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ στό Ἀλμπαν, τόν περασμένο Σεπτέμβρη.

● Στό Μάντσεστερ, τό Μάη τοῦ 1975, ὁ Br. Dowd βρέθηκε μέ βγαλμένα τά

δόντια, κι ὁ Sean Kinsella μέ σπασμένο χέρι. Τήν ἴδια περίοδο ὁ P. Norney καί ὁ Noel Gibson κακοποιήθηκαν ἄγρια ἐνῶ ἀκόμα βρισκόντουσαν στά ἀστυνομικά κρατητήρια.

● Τό Νοέμβρη 1975, ὁ Kevin Dunphy δέχτηκε ἄγρια ἐπίθεση στό κελί του καί χτυπήθηκε μ' ἓνα σιδερένιο λοστό...

ΤΗΝ ἴδια μεταχείριση ἀντιμετωπίζουν καί μιά σειρά ἄλλοι Ἰρλανδοὶ πολιτικοὶ κρατούμενοι στίς φυλακές τοῦ Γουίνσον Γκρήν, τοῦ Γκίλφορντ, τοῦ Γουάντσγουορθ καί τοῦ Χώλ.

ΕΚΚΛΗΣΗ

Ἀπαιτοῦμε:

1. Ὅλοι οἱ Ἰρλανδοὶ πολιτικοὶ κρατούμενοι νά ἐκτίσουν τίς ποινές τους κοντά στοὺς συντρόφους τους στίς ἱρλανδικές φυλακές.

2. Ν' ἀναγνωριστεῖ ἡ πολιτική φύση τῶν δικῶν τους καί νά τοὺς δοθεῖ μεταχείριση πολιτικῶν κρατουμένων.

3. Νά συσταθεῖ ἀνεξάρτητη δημόσια ἐπιτροπὴ ἔρευνας πού νά ἐξετάσει σέ ἐπαφὴ μέ τήν ἀστυνομία τίς καταγγελίες γιά βασανιστήρια, γιά πράκτορες καί πληροφοριοδότες.

5. Νά τεθεῖ ἀμέσως τέλος στήν κακομεταχείριση τῶν Ἰρλανδῶν πολιτικῶν κρατουμένων στίς βρετανικές φυλακές.

Τό αἶτημά μας εἶναι:

**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΙΡΛΑΝΔΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑ-
ΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ.**

Όνομα:

Διεύθυνση:

πολιτικής εκπροσώπησης είναι ότι όλη ή Βόρεια Ελλάδα – που αποτέλεσε προπολεμικά το προπύργιο του Κόμματος των Φιλελευθέρων – εκπροσωπείται σήμερα στην ΕΔΗΚ από τόν Παπαθεμελή, ο οποίος όχι μόνο δεν προέρχεται από το παραδοσιακό κεντρικό πολιτικό προσωπικό, αλλά θεωρείται γενικά ότι ανήκει «ιδεολογικά» σε άλλο κόμμα.

Και μόνο από τα στοιχεία αυτά θα γίνει το συμπέρασμα ότι η σημερινή σύνθεση της Κ.Ο. του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελεί ίσως τη ριζικότερη ανανέωση, σε επίπεδο πολιτικής εκπροσώπησης, που πραγματοποιήθηκε τα τελευταία 50 χρόνια. Γι' αυτό αξίζει να επιμείνουμε περισσότερο σε μερικά χαρακτηριστικά στοιχεία, που δείχνουν τη σημασία και τις διαδικασίες αυτής της ανανέωσης.

ΟΠΩΣ είπαμε πιο πάνω, από τους 93 σημερινούς βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. οι 79 εκλέχθηκαν για πρώτη φορά βουλευτές με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά τη δικτατορία, οι 6 το 1974 (Κακλαμάνης, Κουτσόγιωργας, Βγενόπουλος, Σκουλαρίκης, Ράλλης και Φλώρος) και οι υπόλοιποι στις εκλογές της 20ής Νοεμβρίου. Και εκείνο που είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό της ανανέωσης του πολιτικού προσωπικού είναι ότι από τους 79 αυτούς βουλευτές μόνο τρεις (οί Πεπονής, Λιαροκάκης και Ράλλης) είχαν πολιτευτεί, χωρίς να εκλεγούν, πριν από τη δικτατορία, και μόνο για άλλους τρεις (Πέτσο, Βαλυράκη, Μιχελογιάννη) – που προέρχονται από οικογένειες βουλευτών – μπορούμε ίσως να πούμε ότι κληρονομούν και κάποια οικογενειακή εκλογική πελατεία.⁽¹⁾

● Έπομένως στη μεγάλη τους πλειοψηφία οι σημερινοί βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναδείχθηκαν μαζί και μέσω του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Όπως φαίνεται και από τα βιογραφικά σημειώματα που παραθέτουμε, ένας σημαντικός σταθμός σ' αυτή τη διαδικασία ανάδειξης βουλευτών ήταν οι υποψηφιότητες των εκλογών του 1974.

Παρά τη σημαντική ανανέωση των συνδυασμών που έγινε το 1977 και παρά τις προσχωρήσεις ενός αρκετά μεγάλου αριθμού ισχυρών πολιτευτών της Ε.Κ.-Ν.Δ., κατά κανόνα στις 20 Νοεμβρίου εκλέχθηκαν βουλευτές εκείνοι ποί ήταν

ήδη υποψήφιοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1974. Πράγματι, από τους 73 βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που εκλέχθηκαν φέτος για πρώτη φορά:

● Οι 21 μόνο πολιτεύονταν και για πρώτη φορά.

● Οι 49 (!) ήταν υποψήφιοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το 1974 (οι υπόλοιποι τρεις (Πεπονής, Στάικος, Καραγεωργίου) ήταν το 1974 υποψήφιοι της Ε.Κ.-Ν.Δ.)

Είναι απ' αυτή την άποψη χαρακτηριστική η άποψη ότι αρκετών τ. βουλευτών που προσχώρησαν – οι περισσότεροι την τελευταία στιγμή – στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως ο Πιέρος και ο Αγγελινός στην Ήλεια, ο Μπίρης στον Πειραιά, ο Καλλιδόπουλος στη Θεσσαλονίκη, ο Κατσικόπουλος στην Άχαϊα, ο Λαγάκος στη Λακωνία κ.τ.λ.

Το φαινόμενο αυτό είναι ιδιαίτερα έντονο στην επαρχία, όπου από τους 52 πρωτοεκλεγόμενους βουλευτές:

● 40 ήταν υποψήφιοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1974

● 10 μόνο πολιτεύονταν για πρώτη φορά (οι υπόλοιποι 2 είναι οι βουλευτές της Φθιώτιδας που το 1974 ήταν υποψήφιοι της Ε.Κ.-Ν.Δ., δηλαδή ο Στάικος και ο Καραγεωργίου).

Οι παρατηρήσεις αυτές οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το νέο κοινοβουλευτικό προσωπικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ιδιαίτερα στην επαρχία, είχε διαμορφωθεί ήδη σε γενικές γραμμές από τις εκλογές του 1974, δηλαδή ουσιαστικά ταυτόχρονα με τη δημιουργία του Κινήματος. Ένα σημαντικό τμήμα αυτού του νέου κοινοβουλευτικού προσωπικού προέρχεται από το «άνδρικό ρεύμα της Ε.Κ.», όπως αυτό εκφράστηκε την περίοδο 1965-67, κυρίως μέσα από την Ε.ΔΗ.Ν. και τους «Δημοκρατικούς Συνδέσμους».

Έτσι, μεταξύ των σημερινών βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και κυρίως μεταξύ αυτών που είναι γύρω στα 35 με 40, βρίσκουμε μια ολοκληρωμένη σειρά στελεχών της Ε.ΔΗ.Ν., όπως π.χ. οι Κακλαμάνης και Βερυδάκης ('Αθήνα), Γιώτας ('Αττική), Κατσιμπάρδης (Βοιωτία), Σαπουντζής (Εύβοια), Παπαδόπουλος ('Ηλεια), Μωραϊτης (Γιάννενα), Κατσάρος (Καρδίτσα), Πιτσιώρης (Μαγνησία), Γικόνου (Ημαθία), 'Ιντζές 'Αντ. (Α' Θεσ/νίκης), Γεωργιάδης (Δωδεκάνησα), 'Ασλάνης ('Ηράκλειο), Βαλυράκης (Χανιά) κ.τ.λ. 'Αρκετοί απ' αυτούς συμμετείχαν στη διάρκεια της δικτατορίας στο 'Εθνικό Κίνημα Δημοκρατικής 'Αντιστάσεως (Ε.Κ.Δ.Α.) και κυρίως στο Π.Α.Κ. – οργανώσεις που εκφράζουν εκείνη την εποχή το λεγόμενο «άνδρικό ρεύμα». (Του ΕΚΔΑ προϋπήρξε το ΔΕ-ΚΑ).

Βέβαια το «άνδρικό ρεύμα», όπως διαμορφώθηκε λίγο πριν και κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, δεν είναι το μόνο που αντιπροσωπεύεται σήμερα – σε επίπεδο νέου κοινοβουλευτικού προσω-

πικού – μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μεταξύ των βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπάρχουν αρκετοί που στη διάρκεια της δικτατορίας ανήκαν σε οργανώσεις που εκφράζαν «μή-άνδρικές» πολιτικές επιλογές, όπως π.χ. η «Δημοκρατική 'Αμυνα», από την οποία προέρχονται οι Πλασκοβίτης, Νικολάου, Ροκφύλος, και η Σοσιαλιστική Δημοκρατική Ένωση (Σ.Δ.Ε.), από την οποία προέρχεται ο Κ. Παπούλιας. Στην ίδια κατηγορία θα μπορούσαμε να εντάξουμε ίσως και την «ομάδα Παναγούλη», της οποίας όμως τα κυριότερα στελέχη (Βερυδάκης, Γιώτας) προσχώρησαν αργότερα στο Π.Α.Κ. Όμως και αυτές οι οργανώσεις εντάσσονταν στον ίδιο πολιτικό χώρο με το «άνδρικό ρεύμα» και προέρχονταν βασικά από την κεντροαριστερά της προδικτατορικής Ε.Κ.

Έκτός από όσους έχουμε ήδη αναφέρει, υπάρχουν μεταξύ των καινούργιων βουλευτών και άλλοι που προέρχονται από το «άνδρικό ρεύμα», όπως διαμορφώθηκε λίγο πριν και κατά τη διάρκεια της δικτατορίας (π.χ. Πελοποννήσιος, Κρητικός, Κασμάτης, Βγενόπουλος, Σκουλαρίκης, Παπαδημητρίου, Δ. Ζαφειρόπουλος, κ.τ.λ.) ή από παραπλήσιες πολιτικές οργανώσεις (π.χ. Φλέμινγκ, Μερκούρη, Πεπονής κ.τ.λ.), ή που αναδείχθηκαν μέσα από την κομματική οργάνωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. (π.χ. Λαμπράκη, Κυπριωτάκη και αρκετοί άλλοι). Όπως υπάρχουν φυσικά και αρκετοί καινούργιοι βουλευτές, για τους οποίους δεν έχουμε στοιχεία που να προσδιορίζουν την πολιτική τους προέλευση ή και την κοινοβουλευτική τους ανάδειξη.

● Όμως, σε γενικές γραμμές μπορούμε να πούμε ότι, όπως η ήγερτική φυσιογνωμία του 'Ανδρέα Παπανδρέου είχε σε μεγάλο βαθμό διαμορφωθεί, στα μάτια του κοινού, ήδη από το 1967 (βλ. ΑΝΤΙ, τεύχ. 87), έτσι και το πολιτικό προσωπικό του «άνδρικού ρεύματος» είχε αρχίσει να διαμορφώνεται από την ίδια περίοδο και προέρχεται σχεδόν αποκλειστικά από την κεντροαριστερά της προδικτατορικής Ε.Κ.

Η προέλευση αυτή είναι ακόμα πιο έντονη μεταξύ των σημερινών βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είχαν εκλεγεί και πριν από τη δικτατορία. Οι περισσότεροι απ' αυτούς προέρχονται από την «άνδρική ομάδα», όπως αυτή είχε εκφραστεί το Γενάρη του 1967 στο θέμα της υποστήριξης από την Ε.Κ. της κυβέρνησης Παρασκευόπουλου (εκτός από τον ίδιο τον Α. Παπανδρέου, οι 'Αλευράς, Χαράλαμπούλος, Κατριβάνος, Παπαδημητρίου Γ., 'Ανθόπουλος, 'Ιντζές Β., Παπαϊωάννου Δ. και Σεργάνος). Όμως αυτό που θα πρέπει να σημειώσουμε εδώ είναι ότι η «άνδρική» αυτή ομάδα βουλευτών δεν διατηρήθηκε ενιαία στη συν-

(1) Έκτός από τους 3 αυτούς βουλευτές, άλλοι 2 (ή Μερκούρη και ο Βγενόπουλος) προέρχονται επίσης από οικογένειες βουλευτών. Όμως η Μερκούρη είναι φανερό ότι δεν κληρονομεί καμιά πατρική εκλογική πελατεία, ενώ ο Βγενόπουλος αποτελεί ιδιόρρυθμη περίπτωση, γιατί είχε να αντιμετωπίσει ισχυρό αντίπαλο από την ίδια οικογένεια, που ήταν υποψήφιος της ΕΔΗΚ. Στην ίδια κατηγορία θα μπορούσαμε να κατατάξουμε και τον Στ. Παναγούλη, ο οποίος διαδέχεται δέδαια κατά κάποιον τρόπο τον αδελφό του, είναι όμως φανερό ότι η ανάδειξη του δεν έχει καμιά σχέση με δεσμούς εκλογικής πελατείας.

έχεια, με αποτέλεσμα ένα πολύ σημαντικό τμήμα της να πολιτευτεί τό 1974 με την Ε.Κ.-Ν.Δ. (Αυγερινός, Καρδάρας, Κατριβάνος, Κατσικόπουλος, Κεφαλληνός, Κυριαφίνης, Κωνιωτάκης, Λαγάκος, Λυμπέρης, Παπαδόπουλος Δημοσ., Περιαιβός, Πετραλιάς, Πλεύρης, Σακελαρίου, Στεφανίδης). Τό γεγονός αυτό συνέβαλε επίσης στην αναγκαιότητα ανάδειξης νέου πολιτικού προσωπικού και έτσι από τούς 93 σημερινούς βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μόνο 14, όπως είδαμε, είχαν εκλεγεί και πριν από τή δικτατορία. 'Απ' αυτούς:

● οί 6 (ό ίδιος ό Α. Παπανδρέου και οί 'Αλευράς, Χαραλαμπίδης, Παπασπύρου, Παπαϊωάννου Δ. και 'Ιντζές Β.) πολιτεύτηκαν γιά πρώτη φορά με την Ε.Κ.

● οί άλλοι 5 (οί Κουτσοχέρας, Κατριβάνος, 'Αρχος, Παπαδημητρίου και 'Ανθόπουλος) είχαν μέν πολιτευτεί και παλαιότερα, εκλέχτηκαν όμως γιά πρώτη φορά με την Ε.Κ.

'Επομένως οί 11 από τούς 14 «προδικτατορικούς» βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι δημιουργήματα της Ε.Κ. και μπορούν μάλιστα όλοι νά χαρακτηριστούν σάν «βουλευτές του ρεύματος», δεδομένου ότι κανείς τους δέν είχε εκλεγεί τό 1961.

'Αλλά και από τούς υπόλοιπους τρείς πού είχαν εκλεγεί βουλευτές και πριν τό 1963 (Τσιαπάρας, Σεργάνος, Φωτήλας) μόνο ό πρώτος διέθετε προδικτατορικά μιά αξιόλογη τοπική δύναμη, ενώ αντίθετα ό δεύτερος είναι κι αυτός ούσιαστικά βουλευτής του ρεύματος (είχε εκλεγεί μόνο τό 1950 και τό 1964) και ό τρίτος είχε εκλεγεί μόνο τό 1961 σάν συνεργαζόμενος με την ΕΔΑ - ενώ δέν είχε εκλεγεί σάν υποψήφιος της Ε.Κ., τό 1963 και τό 1964.

Τό συμπέρασμα πού δγαίνει επομένως είναι ότι στή σημερινή κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν υπάρχει ούσιαστικά κανένα από τά βασικά στελέχη τών κεντρώων κομμάτων της δεκαετίας 1950-1960, και ιδιαίτερα του κόμματος τών Φιλελευθέρων.

'Αντίθετα, ή πλειοψηφία τών κεντρώων βουλευτών αυτής της περιόδου πού επιδιώνει και σήμερα, πολιτικά κρί-

σκεται στή Νέα «Δημοκρατία», όπως π.χ. οί 'Αβέρωφ, Σταμάτης, Μπούτος, Παπασπύρου, Μπακατσέλος, Μπουρνιάς, Σπύρου, Ζαννής, Κοθής κ.τ.λ.

Τό ίδιο ισχύει και γενικότερα αν εξετάσουμε τίς παραδοσιακές κεντρώες βουλευτικές οικογένειες. Σήμερα στό ΠΑ.ΣΟ.Κ., εκτός από τόν Α. Παπανδρέου, μόνο 5 βουλευτές (οί Βγενόπουλος, Φωτήλας, Μερκούρη, 'Ιντζές Β. και Πέτσος) είχαν συγγενείς πού διατέλεσαν βουλευτές κεντρώων κομμάτων κατά τή δεκαετία 1950-60, και δύο τουλάχιστον απ' αυτούς δέν μπορούμε νά πούμε ότι αναδείχτηκαν λόγω της οικογενειακής κληρονομιάς. ('Αντίθετα με τή Ν.Δ. έχουν εκλεγεί σήμερα πολύ περισσότεροι «κληρονόμοι» κεντρώων εκλογικών φεουδών, όπως π.χ. οί Ρέντης, Ζαίμης, Γόντικας, Χατζηγάκης, Δημόπουλος, 'Αβραμίδης, Τζούλια Τσιριμώκου κ.τ.λ.)

Όλες οί παραπάνω διαπιστώσεις οδηγούν στό συμπέρασμα ότι ή εκλογή της σημερινής κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελεί τή ριζικότερη μέχρι τώρα τομή στή διαδικασία ανανέωσης του πολιτικού προσωπικού της κεντρώας παράταξης. Γι' αυτό είναι χρήσιμο νά αναφερθούμε συνοπτικά και νά τή συγκρίνουμε με τούς δύο κυριότερους προηγούμενους σταθμούς αυτής της διαδικασίας, οί όποιοι εκφράστηκαν με τή δημιουργία

● Της Ε.Π.Ε.Κ. (1950)

● της Ε.Κ. (1960)

Όπως φαίνεται και από τόν πίνακα πού παραθέτουμε, σέ αντίθεση με την Ε.Π.Ε.Κ. και τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., ή Ε.Κ., παρόλο πού εξέλεξε ένα πολύ μεγάλο αριθμό βουλευτών, ανάδειξε συγκριτικά πολύ λίγα νέα κοινοβουλευτικά στελέχη. Και αυτό είναι ακόμη πιο έντονο αν πάρουμε υπ' όψη μας ότι από τούς 93 βουλευτές πού εκλέχτηκαν γιά πρώτη φορά με την Ε.Κ. οί περισσότεροι είτε είχαν πολιτευτεί επανειλημμένα πριν από τή δημιουργία της χωρίς νά εκλεγούν, είτε προέρχονταν από γνωστές οικογένειες βουλευτών της κεντρώας παράταξης. Πράγμα πού περιορίζει τήν πραγματική ανανέωση του πολιτικού προσωπικού πού πραγματοποιήθηκε μέσω της Ε.Κ. σέ πάρα πολύ χαμηλότερα επίπεδα. Γεγονός πού προέρχεται (άλλά και επιβεβαιώνει)

τήν παλαιοκομματική φύση πού χαρακτηρίζει τήν προδικτατορική Ε.Κ.

'Αντίθετα, πολύ σημαντικότερη ήταν ή ανανέωση του πολιτικού προσωπικού πού πραγματοποιήθηκε μέσω της Ε.Π.Ε.Κ., ή όποια:

● δημιουργήθηκε τό Γενάρη του 1950 - λίγους μήνες δηλαδή μετά τό τέλος του εμφύλιου.

● προσπάθησε νά αποτελέσει τήν «τρίτη δύναμη» ανάμεσα στην έαμογενή άριστερα και τά κόμματα πού κέντρουν και της δεξιάς πού είχαν αναλάβει κυβερνητικές ευθύνες κατά τόν εμφύλιο.

Σέ επίπεδο πολιτικής εκπροσώπησης ή Ε.Π.Ε.Κ. ήρθε νά καλύψει τό κενό πού άφηνε ή γενικευμένη κρίση του Κόμματος τών Φιλελευθέρων, αναδεικνύοντας μιά σειρά καινούργια κοινοβουλευτικά στελέχη. Βέβαια μερικοί απ' αυτούς τούς βουλευτές είχαν πολιτευτεί και πριν από τή δημιουργία της Ε.Π.Ε.Κ. (ή πριν προσχωρήσουν σ' αυτήν) ενώ άλλα προέρχονταν από οικογένειες βουλευτών, κατά κανόνα της κεντρώας παράταξης (και οί δύο κατηγορίες σέ ποσοστό πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι συμβαίνει σήμερα με τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.). Όμως όπωσδήποτε ή ανανέωση του πολιτικού προσωπικού της κεντρώας παράταξης πού πραγματοποιήθηκε με τήν εμφάνιση της Ε.Π.Ε.Κ. ήταν ή σημαντικότερη από τήν εποχή της διαμόρφωσης του Κ.Φ. (1910-1920) και είναι ή μόνη πού μπορεί νά συγκριθεί σέ έκταση και βάθος με αυτήν πού πραγματοποιείται σήμερα μέσω του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρόλο πού είναι μικρότερη τόσο σέ απόλυτα όσο και σέ σχετικά μεγέθη (βλ. πίνακα).

● Έκείνο πού έχει ίσως μεγαλύτερη σημασία είναι ότι οί όμοιότητες Ε.Π.Ε.Κ. και ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν περιορίζονται μόνο στό θέμα της ανανέωσης του πολιτικού προσωπικού, αλλά αντίθετα αυτό τό τελευταίο φαίνεται νά είναι αποτέλεσμα και έκφραση μιάς σειράς άλλων πολιτικοϊδεολογικών συγκλίσεων.

Πράγματι και τά δύο κόμματα:

● Δημιουργούνται μετά από μιά ιδιαίτερα ταραγμένη περίοδο (κατοχή και εμφύλιος γιά τήν Ε.Π.Ε.Κ., δικτατορία γιά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.), ή όποια, παράλληλα με μιά έντονη ριζοσπαστικοποίηση ενός μέρους του πληθυσμού, έχει προκαλέσει και μιά βαθιά κρίση στον κύριο κομματικό φορέα της κεντρώας παράταξης (Κόμμα Φιλελευθέρων και Ε.Κ. αντίστοιχα).

● Τοποθετούνται πολιτικά στό χώρο της κεντροαριστεράς, ενώ ή ειδικότερη φυσιογνωμία τους διαμορφώνεται σέ αναφορά πρós τό χαρακτηριστικό ήγέτη τους (Νικ. Πλαστήρας και 'Α. Παπανδρέου αντίστοιχα).

● 'Επαγγέλλονται τήν «άλλαγή», αλλά ταυτόχρονα διαχωρίζουν τή θέση τους από τήν κομμουνιστική άριστερά.

Ε.Π.Ε.Κ. (εκλογές 1950, 1951, 1952)		Ε.Κ. (εκλογές 1961, 1963, 1964).		ΠΑ.ΣΟ.Κ. (εκλογές 1974, 1977).	
Σύνολο εκλεγέντων βουλευτών ¹	πρωτοεκλέχτηκαν μέ τήν ΕΠΕΚ ²	Σύνολο εκλεγέντων βουλευτών ¹	πρωτοεκλέχτηκαν μέ τήν Ε.Κ. ²	Σύνολο εκλεγέντων βουλευτών ¹	πρωτοεκλέχτηκαν μέ τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ²
107	76 (71%)	204	93 (46%)	95	81 (85%)

(1) Υπολογίζονται όλοι όσοι εκλέχτηκαν έστω και μία φορά βουλευτές στις αντίστοιχες εκλογές, ακόμα κι αν εκλέχτηκαν σέ αντικατάσταση κάποιου πού πέθανε ή παραιτήθηκε· υπολογίζονται επίσης όσοι εκλέχτηκαν σέ επαναληπτικές ή αναπληρωματικές εκλογές, ενώ δέν υπολογίζονται εκείνοι τών όποιων άκυρώθηκε ή εκλογή.

(2) Υπολογίζονται όλοι όσοι εκλέχτηκαν γιά πρώτη φορά με τό συγκεκριμένο κόμμα, άσχετα αν είχαν πολιτευτεί, χωρίς νά εκλεγούν, παλαιότερα με άλλο κόμμα ή αν διαδέχονται συγγενείς τους.

● Θεωρούνται – και αυτό ίσως έχει μεγαλύτερη σημασία – σαν κόμματα «έθνικώς αποδεκτά», ενώ ταυτόχρονα τοποθετούνται στα όρια του «εθνικοφρονος κόσμου» (μέ την έννοια που έχουν αυτοί οι όροι στην κυρίαρχη ιδεολογία και τον τρόπο με τον οποίο αυτή γίνεται καθημερινό δίωμα).

Οι ομοιότητες αυτές, χωρίς φυσικά να μπορούν να προδικάσουν το μέλλον του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουν ενδιαφέρον όχι μόνο γιατί ή Ε.Π.Ε.Κ. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τοποθετούνται στον ίδιο πολιτικό χώρο, στην κεντροαριστερά, αλλά και γιατί επιπλέον αποτελούν τις μοναδικές περιπτώσεις όπου αυτός ο πολιτικός χώρος κατόρθωσε να εκφραστεί αυτόνομα (χωρίς να είναι υποταγμένος στο κέντρο ή την αριστερά) και να κυριαρχήσει στο χώρο του κέντρου.

Συνολικά μπορούμε να πούμε ότι και τα δύο χαρακτηρίζονται από έναν εν-

τονο λαϊκισμό, ο οποίος όμως βρίσκεται σε αρμονία όχι μόνο με τις πολιτικές επιλογές των κοινωνικών στρωμάτων στα οποία στοχεύουν αλλά και με τη γενικό-τερη κοινωνική τους συνείδηση.

Σε επίπεδο ιδεολογίας βρίσκονται σε φανερή ρήξη με την κυρίαρχη ιδεολογία της κεντρώας παράταξης: τόσο το σύνθημα της «ειρήνευσης» που υπόσχονταν ή Ε.Π.Ε.Κ., όσο και ο «σοσιαλισμός» που επαγγέλλεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δύσκολα μπορούν να γίνουν αποδεκτά από το παραδοσιακό κεντρώο πολιτικό προσωπικό. Αυτό δημιουργεί τη δυνατότητα, αλλά και την αναγκαιότητα, ανάδειξης νέου πολιτικού προσωπικού, το οποίο όμως και στις δύο περιπτώσεις προέρχεται από τον κεντρώο πολιτικό χώρο και όχι από κόμματα με πίο παραδοσιακές σοσιαλιστικές (ή σοσιαλδημοκρατικές) αναφορές. Είναι χαρακτηριστικό απ' αυτή την άποψη ότι, παρά-

ληλα με την εμφάνιση τόσο της Ε.Π.Ε.Κ. όσο και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον ίδιο πολιτικό χώρο διεκδίκησαν:

● τό Σ.Κ.-Ε.Λ.Δ. των Σβώλου-Τσιριμώκου, στις αρχές της δεκαετίας του 50·.

● ή «Πρωτοβουλία», ή «Σοσιαλιστική Πορεία» και ή Ε.Δ.Α. μετά τη δικτατορία.

Όμως και στις δύο περιπτώσεις ή επι-κράτηση της Ε.Π.Ε.Κ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρξε ολοκληρωτική.

Τό γεγονός αυτό θά ήταν λάθος να αποδοθεί απλά και μόνο στην ύπαρξη χαρισματικού ήγέτη. Αντίθετα αντανά-κλα τις ιδιόμορφες διαδικασίες πολιτι-κής αυτόνομησης του χώρου της κεντρο-αριστεράς στην Ελλάδα, διαδικασίες ρι-ζικά διαφορετικές απ' αυτές που οδήγη-σαν στην ανάπτυξη των σοσιαλιστικών κομμάτων στη Βόρεια και Δυτική Ευρώ-πη.

Η οργανωτική διάρθρωση

ΑΝΩΤΑΤΟ όργανο του ΠΑΣΟΚ είναι, σύμφωνα με τό κατα-στατικό του, τό **Συνέδριο**, στο οποίο μετέχουν αντιπρόσωποι των Τ.Ο. της χώρας, των Τ.Ο. εξωτερικού, των Κ.Ο., τά μέλη της άπερχομένης Κ.Ε. και του Πειθαρχικού Συμβουλίου και τά μέλη της Κοινοβουλευτικής Όμάδας.

● Η **Κεντρική Έπιτροπή (Κ.Ε.)** είναι τό άνώτερο όργανο μεταξύ δυο Συνεδρίων και αποτελείται από 80 μέλη και τον πρόεδρο. Τά 60 μέλη εκλέγονται από τό Συνέδριο και μπορούν να έχουν οποιαδήποτε ιδιότητα στο κίνημα και τά 20 είναι μέλη της Κοινοβουλευτικής Όμάδας. Συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά στους τρείς μήνες.

● Τό **Έκτελεστικό Γραφείο (Ε.Γ.)** είναι έννεαμελές (8 μέλη και ό πρόεδρος) και είναι τό άνώτερο έκτελεστικό όργανο. Έκλέ-γεται από την Κ.Ε. και τά μέλη του είναι άπαραίτητα και μέλη της Κ.Ε. Στο Έκτελεστικό Γραφείο υπάγονται 15 Γραφεία, όπως ή Έπιτροπή Νεολαίας, τό Όργανωτικό, τό Γραφείο Τύ-που, τό Γραφείο Διεθνών Σχέσεων, δυο Συνδικαλιστικά Γρα-φεία (έργατοϋπαλλήλων – έπιστημόνων), Οικονομική Έπιτρο-πή, Έπιτροπή Διαφώτισης, Πολιτιστικό κ.ά.

● Σε νομαρχιακό επίπεδο, υπάρχουν, μία γιά κάθε νομό, οι **Νο-μαρχιακές Έπιτροπές (Ν.Ε.)**, που εκλέγονται (γιά 18 μήνες) από τη **Νομαρχιακή Συνέλευση (Ν.Σ.)**, που συγκροτείται από αντι-προσώπους των Τ.Ο. του νομού. (Άποτελούνται από 11 – 15 μέλη). Έξαιρέση αποτελούν ή Αθήνα, όπου λειτουργούν γιά τη Β' Αθήνας τρείς Ν.Ε. και γιά την Α' μία, κι ό Πειραιάς και ή Θεσσαλονίκη, όπου λειτουργούν από δυο.

● Η βασική πολιτική και οργανωτική μονάδα είναι ή **Τοπική Όργάνωση (Τ.Ο.)**, που αποτελείται από μέλη που κατοικούν στον ίδιο τόπο ή εργάζονται στον ίδιο χώρο δουλειάς. Ό άρι-θμός των μελών της δέν ξεπερνά τά 80. Σε περιοχές όπου δέν λειτουργούν Τ.Ο. πέντε ή περισσότερα άτομα συγκροτούν μέ απόφαση της Ν.Ε. Όργανωτικό Πυρήνα (Ο.Π.) Η Τ.Ο. λειτουρ-γει μέ βάση της Συνέλευση και εκλέγει τη Συντονιστική της Έπιτροπή (Σ.Ε.).

Πιο κάτω δίνουμε τά ονόματα (μέ αλφαθητική σειρά) της σημερινής ήγεσίας του Κινήματος (Ε.Γ. και Κ.Ε.) και των με-λών του Π.Σ. (Σημ.: τό Β σημαίνει βουλευτής).

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Παπανδρέου Άνδρέας – πρόεδρος, Άλευράς Γιάννης (Β), Αύ-γερινός Παρασκευάς, Γεννηματάς Γιώργος, Λαλιώτης Κώστας, Σημίτης Κώστας, Τσοχατζόπουλος Άκης, Χαραλαμπίδης Γιάννης (Β) και Χριστοδουλίδης Άνδρέας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άθανασούλης Θανάσης – Άθήνα, Άλεξανδρής Στάθης (Β) – Άθήνα, Άλευράς Γιάννης (Β) – Άθήνα, Αύγερινός Παρ. – Άθή-να, Βαλυράκης Σήφης – (Β) Χανιά, Βγενόπουλος Νικ. – (Β) Πά-τρα, Γαϊτανίδης Δημ. – Γερμανία, Γεννηματάς Γιώργος – Άθή-να, Γιαννόπουλος Βαγγ. – Άθήνα, Γιώτας Εύστ. – (Β) Άθήνα, Γκίοκας Γιάν. – Άθήνα, Γκολφινόπουλος Θάνος – Άχαΐα, Δα-σκαλάκης Γιώργος – Άθήνα, Δρεττάκης Μαν. – (Β) Ήράκλειο Κρήτης, Δωρής Μιχ. – Άθήνα, Εξάρχου Γιώργος – Δράμα, Ζάβρας Λάμπρος – Λάρισα, Ζαχαρόπουλος Βασίλης – Καρδίτσα, Ζιάγκας Γιάννης – Ξάνθη, Ίντζες Βασ. – (Β) Σέρρες, Καπετανά-κης Θόδ. – Άθήνα, Κακλαμάνης Άπ. – (Β) Άθήνα, Καραβέλλη – Νικολοπούλου Τζένη – Άθήνα, Κασμάτης Γρηγ. – (Β) Πειραιάς, Καραμάνου Άννα – Άθήνα, Καργόπουλος Νίκος – Άθήνα, Κου-λούρης Κίμ. – Άθήνα, Κουτσόγιωργας Άγ. – (Β) Άχαΐα, Κυρια-κού Λουκάς – Φθιώτιδα, Κυρατσούς Μερκούρης – (Β) Κοζάνη, Κωστόπουλος Σωτ. – Άθήνα, Λαλιώτης Κώστας – Άθήνα, Λαμ-πράκη Ειρήνη – (Β) Άθήνα, Λασκαράκης Γιάννης – Έβρος, Λυμπεράκης Λυμπ. – Άρκαδία, Μαρκόπουλος Χρ. – Άθήνα, Μερκούρη Μαρία – Άμαλία – (Β) Πειραιάς, Μιχαλόπουλος Νικ. – Άθήνα, Μόραλης Πέτρος – Άθήνα, Μπάκος Κώστας – Κέρκυ-ρα, Μπαλής Θαν. – Άθήνα, Μόρτζος Γιάννης – Άθήνα, Νίκαι-νας Τάσος – Άθήνα, Νικολαΐδης Παύλος – Άθήνα, Ούζουνίδης Άρης – Σουηδία, Παναγιούλης Εύστ. – (Β) Άθήνα, Παπαδόπου-λος Γιώργος – Θεσσαλονίκη, Παπαθανασόπουλος Άντ. – Άθή-να, Παπανδρέου Βάσω – Άθήνα, Παιδακάκης Γιάννης – Άθήνα, Παπασπύρου Γιάννης – (Β) Πειραιάς, Παπουτσης Χρ. – Άθήνα, Παπούλιας Κάρολος – (Β) Γιάννενα, Παπής Άλκ. – Άχαΐα, Παύ-λου Βλάσης – Άθήνα, Παυλίδης Βαγ. – Ρόδος, Πεπονής Άν. – (Β) Άθήνα, Πέτσας Χρ. – Λάρισα, Πολιτόπουλος Κώστας – Άθήνα, Ράλλης Θαν. – Άθήνα, Ρόκκος Δημ. – Άθήνα, Σακελ-λάρης Μιχ. – Άθήνα, Σεραφεμιδής Στ. – Ήράκλειο, Σημίτης Κώστας – Άθήνα, Σκουλαρίκης Γιάννης – (Β) Ήλεία, Σκουλα-δάκης Γιάννης – Άθήνα, Σωτηρλής Δημ. – Άθήνα, Τζιόλας Λεωτ. – Θεσσαλονίκη, Τζουμάκας Στέφανος – (Β) Άθήνα, Τσο-χατζόπουλος Άκης – Άθήνα, Φαφούτης Μαίρη – Αίτωλοακαρνα-νία, Φλώρος Γιάννης – (Β) Λάρισα, Φωτόπουλος Θαν. – Άθήνα, Χαραλαμπίδης Μιχ. – Ίταλία, Χαραλαμπίδης Γιάννης – (Β) Άθήνα, Χατζής Φοίβος – Θεσσαλονίκη, Χονδροκούκης Κώστας – Άθήνα, Χρής Νίκος – Φθιώτιδα, Χριστοδουλίδης Άνδρέας – Άθήνα, Μαυράκης Δημ. – Άθήνα

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Άθανασόπουλος Νικ. – (Β) Θεσσαλονίκη, Δραγώτης Θύμιος – Άχαΐα, Ζακολίκος Πaus. – Άθήνα, Κεδίκογλου Βασ. – (Β) Άθή-να, Κελαϊδής Παν. – Άθήνα, Παγορόπουλος Δημ. – Άθήνα, Πα-παμιαχά Άννα – Άθήνα, Πελοποννήσιος Ξεν. – Άθήνα, Ρα-φτόπουλος Γιώργος – Άθήνα

ΣΤΟ σημείωμα αυτό παρουσιάζε-
ται – για πρώτη φορά, απ' ό,τι ξέ-
ρουμε – μιιά δλοκληρωμένη εικόνα
της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του
ΠΑΣΟΚ, μέ κέντρο δάρους την πο-
λιτική δραστηριότητα του καθενός
(άν προϋπήρξε) και τή δράση του
στή δικτατορία.

ΑΠΟ τήν κατάσταση λείπει ό πρό-
εδρος του Κινήματος καθηγητής
'Ανδρέας Γ. Παπανδρέου, ό όποιος
γεννήθηκε τό 1919 καί:

● Πολιτεύτηκε για πρώτη φορά τό
1964 μέ τήν ΕΚ και εκλέχτηκε δου-
λευτής 'Αχαΐας.

● 'Ιδρυσε, τό 1968, τό ΠΑΚ και
μετά τή μεταπολίτευση (3 Σεπτέμβρη
1974) τό ΠΑΣΟΚ.

● 'Εκλέχτηκε τό 1974 στή Θεσσα-
λονίκη και τό 1977 στήν 'Αχαΐα.

ΟΙ βουλευτές αναφέρονται κατά
νομούς και μέ σειρά επιτυχίας. Για
δσους πολιτεύτηκαν και τό 1974 και
δέν αναφέρεται πού, σημαίνει ότι
πολιτεύτηκαν στήν ίδια περιφέρεια
στήν όποία εκλέχτηκαν τό 1977.

μέλος του Π.Σ. 'Υποψήφιος (Β' 'Αθη-
νών) και τό 1974.

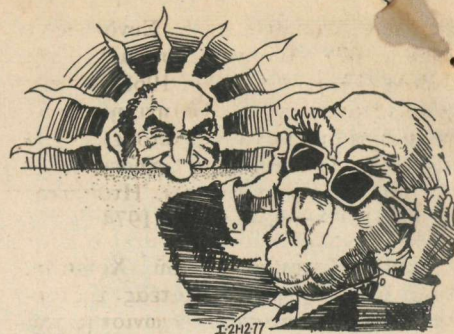
Στέφανος Τζουμάκας του 'Αθανασίου.
1946 στον Καταρράχτη 'Αρτας. Νομικά.
Πρόεδρος ΕΦΕΕ, γραμματέας Νεολαίας
ΠΑΣΟΚ, μέλος Κ.Ε. Διόχτηκε από τή
χούντα για τά φοιτητικά – παράνομος
μετά τό Πολυτεχνείο. 'Υποψήφιος (Β'
'Αθηνών) και τό 1974.

'Αλέξανδρος Δαριβιανάκης του Διογέ-
νη. 1941 στίς Γκαλάνες 'Ηρακλείου
Κρήτης. Δικηγόρος στο 'Ηράκλειο.
'Υποψήφιος ('Ηράκλειο) και τό 1974.

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Γιάννης 'Αλευράς του Νικ. 1909. Συντα-
ξιούχος τραπεζικός – συνδικαλιστής.
'Εκλέγεται βουλευτής τό 1963 και '64
(ΕΚ) και τό '74 (ΠΑΣΟΚ). 'Ιδρυτικό μέ-
λος του ΠΑΣΟΚ, μέλος της Κ.Ε., του
Ε.Γ. και κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος.
'Εξορίστηκε και φυλακίστηκε από τή
χούντα. ΠΑΚ έσωτερικού.

Γιάννης Κουτσοχέρας του Παν. 1904.
Συνταξιούχος δικηγόρος, ποιητής. Πολι-

θεση ΑΣΠΙΔΑ. Φυλακίστηκε και εξορί-
στηκε επί χούντας. Μέλος του ΑΚΕ και
(μετά) του ΠΑΚ (έσωτερικού). 'Ιδρυτικό
μέλος του ΠΑΣΟΚ. 'Υποψήφιος (Α'
'Αθηνών) και τό '74.

Κωνσταντίνα Γιαννοπούλου του Εύαγγ.
1926 στα Τρίκαλα. Συνταξιούχος δικα-
στική υπάλληλος. Μέλος της ΕΠΟΝ. 'Ο
σύζυγός της Ε. Γιαννόπουλος, πρόεδρος
του Δ.Σ.Α., ήταν υποψήφιος (Β' 'Αθη-
νών) τό '74. 'Η ίδια ήταν για πρώτη
φορά υποψήφια.

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Κακλαμάνης 'Απόστολος του Χρ. 1936
στή Λευκάδα. Δικηγόρος, γεν. γραμμα-
τέας υπ. Προνοίας (1964 – 65). Πρό-
εδρος της ΔΕΣΠΑ και της ΟΝΕΚ
(ΕΔΗΝ). Δικάστηκε από τή χούντα
(«ΔΕΚΑ») και προσχώρησε στο ΠΑΚ
(έσωτερικού). Μέλος της Κ.Ε. του ΠΑ-
ΣΟΚ, βουλευτής (Β' 'Αθηνών) και τό
1974, βγήκε τώρα πρώτος σε σταυρούς.

Στάθης Παναγούλης του Βασιλείου.
1946 στήν 'Αθήνα. Πολιτικές 'Επιστή-
μες. Μέλος της ΟΝΕΚ (ΕΔΗΝ), δικάζε-
ται από τή χούντα σά μέλος της ΕΚΔΑ
('67) και αργότερα ('72) για τήν από-
πειρα άπελευθέρωσης του αδελφού του.
'Εξορίστηκε ('74) στή Γυάρο. Μέλος της
«'Ελληνικής 'Αντίστασης». Σήμερα είναι
μέλος της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ. 'Υποψηφι-
ότητα έβαλε για πρώτη φορά. 'Ο αδελ-
φός του 'Αλέκος Παναγούλης εκλέχτηκε
μέ τήν ΕΚ-ΝΔ τό 1974 και έγινε – λίγο
πρίν από τό θάνατό του – ανεξάρτητος.

Γιάννης Χαλαμπόπουλος του Γεωργί-
ου. 1919 στο Ψάρι Μεσσηνίας. 'Αξιωμα-
τικός έ.ά. 'Υποψήφιος της ΕΚ τό 1961
(Μεσσηνία) και βουλευτής της ΕΚ 1963,
1964 (Μεσσηνία) και του ΠΑΣΟΚ (1974
– Β' 'Αθηνών). 'Η χούντα τον συνέλαβε
και τον έκτόπισε κατ' επανάληψη. 'Ιδρυ-
τικό μέλος της ΕΚΔΑ ('67) και ήγέτης
του ΠΑΚ (έσωτερικού) από τό 1972. Τε-
λευταία έξορία, στή Γυάρο. Μέλος της
Κ.Ε. και του Ε.Γ.

Λευτέρης Βερυδάκης του Δημητρίου.
1935 στα Χανιά. Δικηγόρος. Πρόεδρος
ΟΝΕΚ (ΕΔΗΝ) τό 1964 – 65, γραμμα-

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Σπύρος Πλασκοβίτης του 'Ηλία. Γεννή-
θηκε στήν Κέρκυρα τό 1917. Σύμβουλος
'Επικρατείας – συγγραφέας. Παραιτή-
θηκε τό Μάρτη από τό Σ.Ε. σε ένδειξη
διαμαρτυρίας για τήν άπαλλαγή των δο-
λοφόνων του Πολυτεχνείου από τό έφε-
τείο. 'Εξορίστηκε και φυλακίστηκε 4
χρόνια από τή χούντα, σά μέλος της
«Δημοκρατικής 'Αμυνας». 'Υποψήφιος
για πρώτη φορά.

'Αμαλία Φλέμινγκ του 'Αλέξανδρου.
Γιατρός. Πρόεδρος της 'Ενωσης 'Ελλη-
νίδων 'Επιστημόνων. Γεννήθηκε στήν
Κωνσταντινούπολη. Διόχτηκε από τή
χούντα, φυλακίστηκε και άπελάθηκε.
Συμμετείχε και στο ΠΑΚ, αλλά βοήθησε
γενικότερα τήν αντίσταση. Πιάστηκε για
τήν άπόπειρα δραπετεύσης του 'Αλ. Πα-
ναγούλη. Είχε διαγραφεί από τό ΠΑ-
ΣΟΚ τό 1975. 'Υποψήφια για πρώτη
φορά.

Ξενοφών Πελοποννήσιος του Βασ. 1915
στή Σέριφο. Τ. διευθυντής του ύπουρ-
γείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών. Πρό-
εδρος του Συνδέσμου 'Αντιστασιακών.
Διόχτηκε από τή χούντα, άπολύθηκε,
φυλακίστηκε 3 χρόνια (ΠΑΚ έσωτερι-
κού). 'Ιδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ και

τεύεται στήν 'Αχαΐα τό 1958 (ΠΑΔΕ)
και στήν Α' 'Αθηνών (1961 και '63) μέ
τήν ΕΚ. 'Εκλέγεται βουλευτής τό 1964
(ΕΚ) και τό 1974 (ΠΑΣΟΚ) στήν Α'
'Αθηνών. Διόχτηκε από τή χούντα.

Σάκης Πεπονής του 'Ιωάννου. 1924. Δι-
κηγόρος – συγγραφέας, γεν. διευθυντής
ΕΙΡ (1964 – 65), τ. πρόεδρος Νεολαίας
ΕΠΕΚ. 'Υποψήφιος τό 1958 του Κόμμα-
τος Φιλελευθέρων και τό 1974 της ΕΚ-
ΝΔ στήν 'Αθήνα. Διόχτηκε, φυλακίστη-
κε, έκτοπίστηκε κατ' επανάληψη από τή
χούντα. ('Οργάνωση «ΔΕΚΑ», ΕΜΕΠ,
φοιτητικά κλπ.). Μέλος της Κ.Ε. 'Ο πα-
τέρας του ήταν ύποψήφιος στήν Αιτω-
λοακαρνανία τό 1951 (ΕΠΕΚ) και τό
1952 (ανεξάρτητος).

Κώστας Νικολάου του Βασίλη. 1933
στήν 'Αθήνα. Δημοσιογράφος. (Στή
«Ντώντσε Βέλλε» επί χούντας, συνεργά-
της της «'Ελευθεροτυπίας» σήμερα). Μέ-
λος της Δ. 'Αμυνας (έξωτερικού), ιδρυ-
τικό μέλος του ΠΑΣΟΚ, διαγράφηκε τό
1975. 'Υποψήφιος (Α' 'Αθηνών) και τό
'74.

Τάκης Παπαγεωργόπουλος του Κων.
1932 στήν 'Ακρόατα. 'Ιδ. υπάλληλος,
άξιωματικός έ.ά. Δημοτικός σύμβουλος
'Αθηνάς ('75). 'Αποτάχτηκε και καταδι-
κάστηκε σε 18 χρ. κάθειρξη για τήν υπό-

τέας των «Δημοκρατικών Συνδέσμων» (1966 - 67). Δικάστηκε σά μέλος της ΕΚΔΑ (13 χρ.) και τό 1968 μέ την ομάδα Παναγούλη («Ελληνική Αντίσταση») σέ ισόβια γιά την απόπειρα. (Ο επίτροπος Λιαπής είχε ζητήσει θάνατο). Έμεινε 5½ χρ. φυλακή. Ήταν υποψήφιος (Β' Αθηνών) και τό 1974.

Ηλίας Κατριβάνος του Χρήστου. 1914. Δικηγόρος. Γραμματέας της νεολαίας Παπαναστασίου, αγωνιστής του ΕΑΜ, εκτοπίστηκε από τή χούντα. Πολιτεύτηκε μέ την ΕΠΕΚ (1951, 52, 56), μέ τό Κόμμα Φιλελευθέρων (1958) και την ΕΚ (1961, 1963) στην Αρκαδία. Βγήκε δουλευτής Αρκαδίας της ΕΚ τό 1964. Ήταν υποψήφιος της Ε.Κ. - Ν.Δ. (Αρκαδία) τό 1974.

Στάθης Άλεξανδρής του Βασιλείου. 1921 στην Αμφισσα. Δικηγόρος - ποινικολόγος. Άγωνιστής του ΕΑΜ, έμεινε 2 χρόνια στή Μακρόνησο. Συνήγορος σέ πολλές δίκες στην 7ετία. Μέλος του Γραφείου Νομικής Κάλυψης του ΠΑΣΟΚ και της Κ.Ε. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

Ειρήνη Λαμπράκη του Άνδρέα. 1945 στά Γιάννενα. Δικηγόρος. Μέλος του Γραφείου Νομικής Κάλυψης και της ΚΕ. Πολιτεύτηκε πρώτη φορά.

Γιάννης Ζαφειρόπουλος του Γεωργίου. 1947 στή Ζαχάρω Ήλείας. Δικηγόρος - συγγραφέας. Μέλος της ΕΔΗΝ (1965 - 67) και του ΠΑΚ Λονδίνου. Ίδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ. Υποψήφιος (Ήλείας) τό 1974.

Μαρία Κυπριωτάκη - Περάκη. 1932 στό Ήράκλειο. Γιατρός. (Χειρουργική Γυναικολογία). Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γιάννης Παπασπύρου του Άνδρέα. 1922 στόν Πειραιά. Οικονομολόγος. Πρόεδρος της Πανσπουδαστικής και ήγεται στέλεχος της ΕΠΟΝ. Έκτοπίστηκε 4 χρόνια περίπου από τή χούντα. Μέλος της Δ.Ε. του ΠΑΚ, ιδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ και μέλος της Κ.Ε. Πρωτοπολιτεύτηκε μέ την ΕΚ τό 1963 και εκλέχτηκε δουλευτής τό 1964 (ΕΚ) και τό 1974 (ΠΑΣΟΚ), στόν Πειραιά πάντα.

Δημήτρης Χονδροκούκης του Νικολάου. 1915 στή Μάνη. Στρατηγός έ.ά. - συγγραφέας. Άπό τούς επικεφαλής της υποθέσεως «ΑΣΠΙΔΑ», άθωώθηκε άφού έμεινε 2 χρόνια φυλακή - ύπόδικος. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

Γεηγόρης Κασσιμάτης του Λαμπρινού. 1921 στά Κύθηρα. Δικηγόρος. Μέλος του ΠΑΚ, διώχτηκε, εκτοπίστηκε και φυλακίστηκε από τή χούντα. Ίδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ, μέλος της ΚΕ και του Γραφείου Νομικής Κάλυψης. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Άμαλία - Μαρία (Μελίνα) Μερκούρη του Σταμάτη. Γεννήθηκε στην Άθήνα. Ήθοποιός. Μέλος της ΚΕ. Είχε διαγραφεί τό 1975 από τό ΠΑΣΟΚ. Βοήθησε, γενικά, την αντίσταση στό έξωτερικό. Της άφαιρέθηκε ή ιθαγένεια. Ήταν υποψήφια και τό 1974. Ο πατέρας της ήταν δουλευτής Αττικοδωιωτίας (1935) και Άθηνών (1936) μέ τόν Κονδύλη και μεταπολεμικά δουλευτής Άθηνών (1950 ΕΠΕΚ, 1952 Ε.Σ., 1958, 1963, 1964 συνεργαζόμενος μέ την ΕΔΑ). Υποψήφια ήταν τό 1951 (Κ.Φ.), 1956 (ΕΡΕ) και 1961 (ΠΑΜΕ).

Παναγιώτης Κρητικός του Νικολάου. 1926. Δικηγόρος. Άπό την ΟΝΕΚ/ΕΔΗΝ, μέλος της ΕΚΔΑ (1967) και του ΠΑΚ (1968). Συνελήφθη 3 φορές - καταδικάστηκε δύο. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

Παντελής Νικολαΐδης του Νικολάου. 1942 στή Βέροια. Δικηγόρος. Πρωταθλητής στό άλμα επί κοντώ. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Στάθης Γιώτας του Γεωργίου. 1940. Δικηγόρος μέλος της ΟΝΕΚ/ΕΔΗΝ. Καταδικάστηκε σέ 10 χρ. μέ την ομάδα Άλ. Παναγούλη («Ελληνική Αντίσταση»). Μέλος της Κ.Ε.

Δήμος Μπότοσαρης του Μάρκου. 1933 στά Σπάτα. Δήμαρχος Σπάτων. Άλλοτε άθλητικός συντάκτης, δούλεψε σά δημοσιογράφος στην Άμερική τά χρόνια της δικτατορίας. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

ΒΟΙΩΤΙΑ

Γιώργος Κατσιμπάρδης του Κων. 1939 στή Δοδραΐνα Θήβας. Δικηγόρος. Βαλκανιονίκης (1959, στίδος). Μέλος της ΕΔΗΝ (Βοιωτίας) και του ΠΑΚ (1973). Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

ΕΥΒΟΙΑ

Δημήτρης Σαπουντζής του Παν. 1945 στό Άλιθέρι Καρυστίας. Γιατρός. Μέλος της ΕΔΗΝ. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

Βασίλης Κεδίκογλου του Συμεών. 1932 στην Ίστιαία Εύβοιας. Πολιτικός μηχανικός. Μέλος των «Δημοκρατικών Συνδέσμων» (1966). Είναι μέλος του Π.Σ. του ΠΑΣΟΚ. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

ΦΘΙΩΤΙΔΑ

Ευάγγελος Στάικος του Θωμά. 1935 στό Πουρνάρι Δομοκού. Δικηγόρος. Νομαρχιακός Σύμβουλος της ΕΚ πριν από τή δικτατορία. Τό 1974 ήταν υποψήφιος της ΕΚ-ΝΔ.

Χρήστος Καραγεωργίου του Νικ. 1925 στή Πάτρα. Δημοσιογράφος - συγγραφέας. Υποψήφιος της ΕΚΝΔ τό 1974. Έντάχθηκε τό 1975 στό ΠΑΣΟΚ.

ΑΡΓΟΛΙΔΑ

Δημήτρης Παπαϊωάννου του Χρήστου. 1908 στην Προσύμνη Αργολίδας. Γεωπόνος, τεχνικός επιθεωρητής ΑΤΕ. Ήταν υποψήφιος της ΕΚ τό 1963, δουλευτής τό 1964 (ΕΚ) και υποψήφιος τό 1974 (ΠΑΣΟΚ) στην ίδια περιφέρεια.

ΑΡΚΑΔΙΑ

Δημήτριος Άρχος του Άθανασίου. 1907 στην Κερασιά Άρκαδίας. Δικηγόρος. Ήταν γραμματέας και διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Άλ. Παπαναστασίου και γ. γραμματέας των υπουργείων Τ.Τ.Τ. (1944) και Δικαιοσύνης (1950-51). Υποψήφιος του κόμματος Γ. Παπανδρέου (1950), της Δ.Ε. (1956), του Κ.Φ. (1958), της ΕΚ (1961), εκλέχτηκε βουλευτής τό 1963 και 1964 (ΕΚ). Ήταν υποψήφιος της ΕΚ-ΝΔ τό 1974.

Κώστας Σπηλιόπουλος του Σπήλιου. 1922 στά Τρόπαια Άρκαδίας. Δικηγόρος. Ίδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ. Ήταν υποψήφιος και τό '74.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

Γιάννης Ποττάκης του Άνδρέα. 1939. Δικηγόρος. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Άριστόδημος Μπουλούκος του Γεωργίου. 1932. Δικηγόρος, άπότακτος άξιωματικός γιά τήν ύπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ». Καταδικάστηκε σέ 18 χρ. κάθειρξη κι έμεινε 3 χρ. φυλακή. Διώχτηκε, φυλακί-

στηκε και έξορίστηκε από τή χούντα. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

Θανάσης Φιλίππου του Λεωνίδα. 1934. Γιατρός. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ

Γιώργος Παπαδημητρίου του Δημ. 1916 στή Μπαμπίνη Ξηρομέρου. Οικονομολόγος-δημ. υπάλληλος. Πήρε μέρος στήν έθνική αντίσταση - στενός συνεργάτης του Δαμασκηνού. Ίδρυτικό μέλος της ΑΔΕΔΥ. Διώχτηκε από τή χούντα (φυλακή, έξορία) σάν ιδρυτικό μέλος του ΠΑΚ. Άπό τά ιδρυτικά μέλη του ΠΑΣΟΚ. Υποψήφιος της Δ.Ε. (1956), του Κ.Φ. (1958), της ΕΚ (1961), εκλέχτηκε βουλευτής μέ τήν ΕΚ (1963, 64) και μέ τό ΠΑΣΟΚ (1974).

Χρήστος Ροκόφυλλος του Κων. 1931 στήν Άμφιλοχία. Δικηγόρος. Διώχτηκε και φυλακίστηκε (2 φορές) από τή χούντα. Καταδικάστηκε σά μέλος της «Δημ. Άμυνας» σέ 5 χρ. Διαγράφηκε τό 1975 από τό ΠΑΣΟΚ. Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

Γιώργος Σεργάνος του Άριστοειδή. 1907 στό Άργείο. Δημ. υπάλληλος - συνδικαλιστής. Πρόεδρος της φοιτητικής νεολαίας Έλ. Βενιζέλου. Διώχτηκε και

έκτοπίστηκε από τή χούντα. Υποψήφιος της ΕΠΕ (1946), της ΕΠΕΚ (1951), της Δ.Ε. (1956), του Κ.Φ. (1958), της ΕΚ (1961, 1963), εκλέχτηκε βουλευτής τό 1950 (Κόμμα Γ. Παπανδρέου) και τό 1964 (Ε.Κ.). Ήταν υποψήφιος και τό 1974.

ΑΧΑΪΑ

Μένιος Κουτσόγιωργας του Ίωάννη. 1922 στή Ροδινή Ζήριας Άχαΐας. Δικηγόρος. Διώκεται και φυλακίζεται από τή χούντα σάν ΔΕΚΑ/ΕΚΔΑ και μετά σάν ΠΑΚ. Ίδρυτικό στέλεχος του ΠΑΚ, συνήγορος του Άνδρέα Παπανδρέου προδικτατορικά - και όσο ήταν φυλακισμένος από τή χούντα. Μέλος της Κ.Ε. Πρωτοβγήκε βουλευτής τό 1974 (ΠΑ-ΣΟΚ).

Νίκος Βγενόπουλος του Εγγένιου. 1926 στήν Άγία Βαρβάρα Τριταΐας Άχαΐας. Γιατρός - καρδιολόγος, παθολόγος. Μέλος του ΠΑΚ από τό 1969, έμεινε 3 χρ. φυλακή. Ίδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ, μέλος της Κ.Ε. Ήταν βουλευτής και τό 1974.

Άσημάκης Φωτήλας του Άριστοτέλη. 1932. Δικηγόρος. Πρωτοεκλέχτηκε μέ τό ΠΑΜΕ (1961) και προσχώρησε (26-2-63) στήν Ε.Κ. Ήταν υποψήφιος της ΕΚ

ΗΛΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΤΟ γεγονός ότι ή σύνθεση της Κοινοβουλευτικής Όμάδας του ΠΑΣΟΚ άποτελεί τή σημαντικότερη άνανέωση σέ επίπεδο πολιτικού κατά τή μεταπολεμική περίοδο, εκφράζεται ιδιαίτερα έντονα στήν πυραμίδα ηλικιών των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Ή πυραμίδα παρουσιάζει μιά άπότομη πτώση γιά τίς ηλικίες πάνω από 50 έτών, στις όποιες άντιστοιχεί μόνο τό 1/3 του συνόλου των βουλευτών του Κινήματος. Δηλαδή, ή μεγάλη πλειοψηφία των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ (61 στους 93) είναι κάτω από 50 έτών και ένας σημαντικός άριθμός (27) κάτω από 40. Ή μεγάλη αντι-

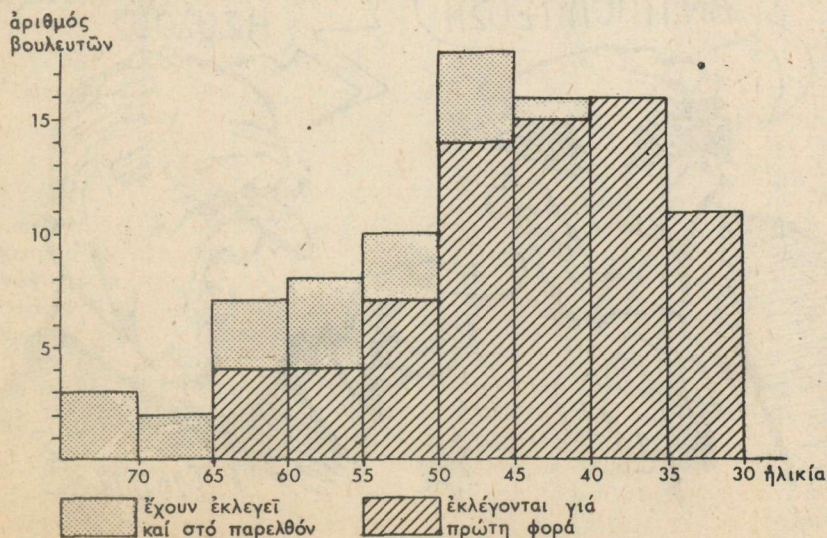
προσώπηση των ηλικιών από 30 έως 50 έτών, όφείλεται σ' αυτούς πού εκλέγονται γιά πρώτη φορά και πού στή μεγάλη τους πλειοψηφία (56 στους 73) άνήκουν σ' αυτές τίς ηλικίες.

ΟΠΩΣ φαίνεται από τήν πυραμίδα ηλικιών των πρωτοεκλεγμένων, ή μέση (γιά τήν ακρίβεια ή διάμεσος) ηλικία των πρωτοεκλεγμένων βρίσκεται μεταξύ 40 και 44 έτών. Ή ηλικία αυτή συμπίπτει περίπου μέ τήν αντίστοιχη μέση ηλικία των πρωτοεκλεγέντων βουλευτών της Ν.Δ. τό 1974 (βλ. ΑΝΤΙ τ. 42) καθώς και μέ άντίστοιχες παρατηρήσεις πού έχουν γίνει γιά παλαιότερες βουλές (βλ. Κ. Legg, Politics in Modern Greece, σελ. 268).

ΤΟ γεγονός αυτό οδηγεί στό συμπέρασμα ότι ή άπότομη πτώση της πυραμίδας γιά τίς ηλικίες πάνω από 50 όφείλεται στή δικτατορία, πού άνέκοψε τήν πολιτική σταδιοδρομία αυτών πού ήταν τότε περίπου 40 έτών (άντίστοιχο φαινόμενο παρατηρήθηκε και στήν Κοινοβουλευτική Όμάδα της Ν.Δ. γιά όσους ήταν τό 1967 περίπου 45 έτών, βλ. ΑΝΤΙ, τ. 42) καθώς και στό γεγονός ότι στήν Κοινοβουλευτική Όμάδα του ΠΑΣΟΚ ύπάρχει πολύ μικρό ποσοστό προδικτατορικών πολιτευτών.

ΟΣΟΝ άφορά τά επαγγέλματα των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, οι δικηγόροι κατέχουν άδιαμφισβήτητα τήν πρώτη θέση, άποτελώντας περίπου τό 50%, τόσο μεταξύ των παλιών βουλευτών όσο και μεταξύ των πρωτοεκλεγόμενων. Δεύτεροι έρχονται οι γιατροί (10 στους 93), έπάγγελμα πού παραδοσιακά είναι τό δεύτερο, μετά τούς δικηγόρους, έπάγγελμα βουλευτών. Τρίτοι είναι οι μηχανικοί και ύπομηχανικοί (7 στους 93), έπάγγελμα πού εκπροσωπούνταν βέβαια στή Βουλή και πρίν τή δικτατορία, αλλά πού έχει άποκτήσει μαζική παρουσία κυρίως μετά τό 1974. Είναι εξάλλου χαρακτηριστικό ότι και οι 7 μηχανικοί (και ύπομηχανικοί) του ΠΑΣΟΚ είναι κάτω από 50 έτών και άπ' αυτούς οι 6 εκλέγονται γιά πρώτη φορά.

● **Άξίζει, τέλος, νά σημειώσουμε τήν εμφάνιση (γιά πρώτη ίσως φορά) ενός νέου «μαζικού» έπαγγέλματος:** των φροντιστών και διευθυντών μέσων ιδιωτικών σχολών, πού αντιπροσωπεύεται από 4 πρωτοεκλεγόμενους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και οι όποιοι είναι όλοι ηλικίας περίπου 40 έτών.

(1963) και του ΠΑΣΟΚ (1974) στην 'Αχαΐα. Ο πατέρας του ήταν υποψήφιος του Κ.Φ. (1936) και της ΕΠΕΚ (1950 και 1952). Έκλέχτηκε με την ΕΠΕΚ το 1951.

ΗΛΕΙΑ

Βασίλης Παπαδόπουλος του Δημ. 1940 στη Βουλιαγμένη Πηνειάς 'Ηλείας. Δικηγόρος. Συνδικαλιστής σάν φοιτητής (1959-64). Μέλος ΟΝΕΚ/ΕΔΗΝ. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

Γιάννης Σκουλαρίκης του Παναγιώτη. 1928 στη Σμύλα 'Ηλείας. Δικηγόρος. Πρόεδρος των «Δημοκρατικών Συνδέσμων». Συνελήφθη, φυλακίστηκε, εξορίστηκε σάν ΔΕΚΑ/ΕΚΔΑ αρχικά, σάν ΠΑΚ αργότερα. Ίδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ, βουλευτής το 1974 και μέλος της Κ.Ε.

ΑΡΤΑ

Άλέκος Διαροκάκης του Δημ. Δικηγόρος. Υποψήφιος της ΕΚ το 1961, το 1964 και του ΠΑΣΟΚ (1974).

Δημήτρης Τσόβολας του Κων. 1942 στους Μελισσουρούς Άρτας. Δικηγόρος. Ίδρυτικό μέλος ΠΑΣΟΚ. Πολιτεύτηκε πρώτη φορά.

ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑ

Άχιλλέας Κολιούσης του Ιωάννη. 1940. Δικηγόρος. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Κάρολος Παπούλιας του Γρηγορίου. 1929 στα Γιάννενα. Δικηγόρος. Γραμματέας της ΣΔΕ εξωτερικού (Δ. Γερμανία). Μέλος της Κ.Ε., γραμματέας της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων και εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ στη Μόνιμη Γραμματεία των Προοδευτικών Σοσιαλιστικών Κομμάτων της Μεσογείου. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

Γιώργος Μωραΐτης του Παναγιώτου. 1942 στο Βασιλόπουλο Δωδώνης Ιωαννίνων. Δικηγόρος. Συνδικαλιστής-φοιτητής υπήρξε πρόεδρος του συλλόγου «Θέμις» και μέλος της Ε.Ε. της ΕΔΗΝ (1966-67). Διώχτηκε από τη χούντα σά μέλος της ΕΚΔΑ. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Σπύρος Ράλλης του Ιωάννου. 1930 στην Άνω Γαρούνα Κέρκυρας. Γιατρός - χειρουργός, ρευματολόγος. Σά φοιτητής στη Ρώμη (1955) ήταν μέλος του Σοσιαλιστικού Κόμματος Ιταλίας. Διετέλεσε πρόεδρος της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Κέρκυρας. Υποψήφιος της ΕΚ (1963) δγήκε βουλευτής με το ΠΑΣΟΚ το 1974, στίς επαναληπτικές εκλο-

γές μετά την παραίτηση του Σπ. Θεοτόκη από τη Ν.Δ. (1975).

ΠΡΕΒΕΖΑ

Καλλίμαχος Παπαχρήστος του Εύαγγ. 1928. Γιατρός. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Ήλιος Χατζοπλάκης του Σωκράτη. 1936 στη Καρδισσομαγούλα. Δικηγόρος. Πρόεδρος του φοιτητικού συλλόγου Καρδίτσας (1957). Ήταν υποψήφιος και το '74.

Παναγιώτης Κατσάρος του Βάϊου. 1935 στην Καρδίτσα. Πρόεδρος του φοιτητικού συλλόγου Καρδίτσας, γραμματέας της τοπικής ΕΔΗΝ. Στο διάστημα 1967-71 ανήκε στην ΕΔΗΝ εξωτερικού. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

ΚΟΖΑΝΗ

Μερκούριος Κυρατσούς του Γεωργίου. 1925 στην Κοζάνη. Πρώην δήμαρχος της πόλης (1964-67). Δικηγόρος. Μέλος της νεολαίας της ΕΛΔ, εκτοπίστηκε στη Μακρόνησο (Α' Τάγμα Σκαπανέων). Μέλος της Κ.Ε. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

Γιώργος Δαβιδόπουλος του Πολύκαρου. 1939. Καθηγητής - φιλόλογος. Έχει φροντιστήριο. Πολιτεύτηκε για πρώτη φορά.

ΛΑΡΙΣΑ

Γιάννης Φλώρος του Νικολάου. Γιατρός - διδάκτωρ πανεπιστημίου. Αγώνιστη με το ΕΑΜ. Βουλευτής και το 1974. Μέλος της Κ.Ε.

Βασίλης Άγοραστής του Άθανασίου. 1929 στην Έλασσόνα. Δικηγόρος, πρώην δήμαρχος Έλασσόνας (1975). Πολιτεύτηκε για πρώτη φορά.

ΜΑΓΝΗΣΙΑ

Δημήτρης Πιτσιώρης του Γεωργίου. 1942 στο Βόλο. Πολιτικός μηχανικός. μέλος της Δ.Ε. της ΕΣΔΗΝ Δ. Γερμανίας. Γραμματέας της Κ.Ο. Μηχανολόγων Ήλεκτρολόγων. Ήταν και το 1974 υποψήφιος.

ΤΡΙΚΑΛΑ

Χρήστος Οικονόμου του Γεωργίου. 1934 στη Νεράιδα Τρικάλων. Γιατρός. Έκδότης της έφ. «Άλλαγή». Πρόεδρος του «Συλλόγου Φοιτητών Τρικάλων» (Άθήνα) πού διάλυσε ή χούντα. Πολιτεύτηκε για πρώτη φορά.

ΗΜΑΘΙΑ

Μόσχος Γικόνोगλου του Χαραλάμπους. 1932 στο Βρυσάκι Ήμαθίας. Μηχανολόγος, καθηγητής Τεχνικών Σχολών. Πήρε μέρος στον εμφύλιο (Δ.Σ.). Τελευταίος γραμματέας της ΕΔΗΝ. Ίδρυτής της οργάνωσης «Φίλιππος» (1968), πού εντάχθηκε στο ΠΑΚ. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Νίκος Άθανασόπουλος του Άνδρέα. 1923 στο Νεοχώρι Μεγαλούπολης. Δικηγόρος, τ. αντιεσαγγελέας Έφετών. Διώχτηκε το 1968 και επανήλθε το 1976. Μέλος του Π.Σ. του ΠΑΣΟΚ. Πολιτεύτηκε για πρώτη φορά.

Νίκος Ακριτίδης του Βασιλείου. 1935 στον Καταχή Πιερίας. Φυσικός, διευθυντής Τεχνικής Σχολής. Πολιτεύτηκε για πρώτη φορά.

Τάσος Ίντζές του Γεωργίου. 1936 στο Σιδηρόκαστρο Σερρών. Δικηγόρος-οικονομολόγος. Μέλος της Νεολαίας Φιλελευθέρων, ΟΝΕΚ/ΕΔΗΝ (1956). Από το 1972 μέλος του ΠΑΚ Έλβετίας. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στέφανος Τσιαπάρας του Παντελή. 1915 στο Λαγκαδά Θεσσαλονίκης. Δικηγόρος - οικονομολόγος. Φυλακίστηκε και εξορίστηκε από τη χούντα. Υποψήφιος της ΕΠΕΚ (1950) και της ΠΑΔΕ (1958). Έκλέχτηκε το 1951 (ΕΠΕΚ), το 1956 (ΔΕ/ΕΠΕΚ), το 1961 (ΕΚ - επαναληπτική), το 1963 και 1964 (ΕΚ). Ήταν υποψήφιος και το 1974.

Κώστας Άμαντιδής του Περικλή. 1936 στο Παρθένι Θεσσαλονίκης. Πρόεδρος της κοινότητας Παρθενίου. Γεωργός. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

Άναστάσιος Καρράς του Γεωργίου. 1934 στη Χρυσανγή Θεσσαλονίκης. Δικηγόρος. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

ΚΙΑΚΙΣ

Σταύρος Μαρινίδης του Ιωάννη. 1939. Οργανωτής Επιχειρήσεων. Ήταν υποψήφιος και το 1974.

ΠΕΛΛΑ

Γιώργος Πέτσος του Εύαγγέλου. 1947 στην Έδεσσα. Δικηγόρος - οικονομολόγος. Μέλος του Γραφείου Διεθνών Σχέσεων της ΕΔΗΝ και της ΕΦΕΕ (1964-67). Πολιτεύτηκε για πρώτη φορά. Ο πατέρας του ήταν βουλευτής της ΕΠΕΚ (1951, 52, 56), της ΕΚ (1963, 64) και υποψήφιος της ΠΑΔΕ (1958) και του ΠΑΜΕ (1961).

Δήμος Παπαδημητρίου του Λώλου. Γεννήθηκε το 1943 στα Γιαννιτσά. Κοινωνικές Έπιστήμες στη Σουηδία. Έκ-

ΠΑΣΟΚ: ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 1974

ΣΕ αντίθεση με τάεκλογικά του αποτελέσματα τό 1974, τό ΠΑΣΟΚ παρουσίασε φέτος μιά ιδιαίτερα ομοιογενή δύναμη σ' όλη τή χώρα, πού κυμαίνόταν κατά κανόνα μεταξύ 20% καί 30% (στis 38 από τίς 56 εκλογικές περιφέρειες).

ΜΟΝΟ σέ 9 εκλογικές περιφέρειες ή δύναμή του ήταν μικρότερη από 20%. Οί περιφέρειες αυτές είναι όλες – εκτός από τή Μαγνησία – είτε ιδιόρρυθμες (Λακωνία, Ροδόπη) είτε μικρές (μονοεδρικές ή διεδρικές) καί περιθωριακές (Λευκάδα, Γρεβενά, Καστοριά, Φλώρινα, Σάμος καί Χίος). Στίς περισσότερες από αυτές τίς περιπτώσεις, τά χαμηλά αποτε-

λέσματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορούν, εκτός των άλλων νά εξηγηθούν από τήν παρουσία ισχυρών τοπικών πολιτευτών της Ε.Δ.Η.Κ. (Γρεβενά, Χίος), παρουσία συνδρασμένη μερικές φορές με τήν ύπαρξη μιάς ισχυρής αριστεράς (Λευκάδα, Σάμος).

ΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ. αύξησε τή εκλογική του δύναμη κερδίζοντας ψηφοφόρους τόσο από τή Ν.Δ. όσο καί από τήν Ε.Δ.Η.Κ. Έτσι υπάρχουν παραδείγματα εκλογικών περιφερειών όπου όλη σχεδόν ή αύξηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προέρχεται από τή Ν.Δ. (όπως π.χ. ή Άρτα, ή Θεσπρωτία, ή Φλώρινα,

ΠΑΣΟΚ: ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 1977

ή Ξάνθη κλπ.), αλλά υπάρχουν και περιπτώσεις όπου δηλ σχεδόν ή αύξηση της δύναμής του προέρχεται από την Ε.Δ.Η.Κ. (όπως π.χ. η Φωκίδα, η Ζάκυνθος, η Λέσδος και οι τέσσερες εκλογικές περιφέρειες της Κρήτης).

ΣΕ γενικές γραμμές η αύξηση της εκλογικής δύναμης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αντίστροφα ανάλογη προς την απήχηση που είχε τό 1974. Στις περιφέρειες όπου είχε παρουσιάσει μικρά ποσοστά ή αύξησή του είναι τεράστια (πάνω από 100% και μερικές φορές πάνω από 150% (ενώ αντίθετα όπου είχε εμφανίσει σημαντική δύναμη ή αύξησή του είναι

σχετικά μικρή). Αυτή ή διαφοροποιούμενη αύξηση της δύναμής του είχε σαν τελικό αποτέλεσμα την τελική όμοιογενοποίηση της δύναμής του σ' όλη τη χώρα.

ΕΞΑΙΡΕΣΗ σ' αυτόν τον κανόνα αποτελούν οι τέσσερες εκλογικές περιφέρειες του Ανατολικού Αιγαίου (Λέσδος, Χίος, Σάμος, Δωδεκάνησα) όπου τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. - άσχετα από τη δύναμή του τό 1974 - παρουσίασε τά μικρότερα σχεδόν ποσοστά αύξησης, που κυμάνθηκαν από 31% ως 44%, ενώ σνολικά σέ εθνικό επίπεδο τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. αύξησε τη δύναμή του κατά 87%.

παιδευτικός. 'Από τούς ιδρυτές (καί γραμματέας) τού ΠΑΚ Σουηδίας σ' ὅλη τὴν 7ετία. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΣΕΡΡΕΣ

Βασίλης 'Ιντζές τού Χαρ. 1929. Μηχανολόγος - ἠλεκτρολόγος. 'Εκλέγεται συνέχεια ἀπό τό 1963 - 64 (ΕΚ), 1974 (ΠΑΣΟΚ - ἐπαναληπτική). Μέλος τῆς Κ.Ε. 'Ο ἀδελφός του ἦταν βουλευτής τῆς Ε.Π.Ε.Κ. τό 1951, τῆς Φ.Ι.ΔΕ τό 1956, τού Κ.Φ. τό 1958 καί τῆς Ε.Κ. τό 1961.

Στάθης 'Ανθόπουλος τού 'Ιωάννου. 1926 στήν Τριανταφυλλιά Σερρών. Δικηγόρος. 'Ιδρυτής τού 'Αγροτικού Συλλόγου Ν. Σερρών. 'Υποψήφιος τῆς ΠΑΔΕ (1958), τῆς ΕΚ (1961, 1963), ἐκλέγεται τό 1964 (ΕΚ). 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

'Αλέξανδρος Δαμιανίδης τού Γεωργίου. 1942 στό Δόμερο Σερρών. Δικηγόρος. Πρόεδρος τού Συλλόγου Φοιτητῶν Νομικῆς Θεσσαλονίκης (1966-67). Στό ΠΑΚ. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Θανάσης Ξανθόπουλος τού Δημητρίου. 1946. Πολιτικός μηχανικός. Βοηθός στό Πολυτεχνεῖο Θεσσαλονίκης. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΔΡΑΜΑ

Δημήτρης Κεφαλίδης τού 'Ιωάννου. 1931 στό Σιταγρό Δράμας. Κτηνίατρος. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΕΒΡΟΣ

Χαράλαμπος Καρυπίδης τού 'Ιωάννου. 1928. Γεωργός. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΚΑΒΑΛΑ

Δημοσθένης Δημοσθενόπουλος τού Βασιλείου. 1929 στήν Καβάλα. Δικηγόρος. 'Υπεύθυνος ΕΔΗΝ 'Αν. Μακεδονίας - Θράκης (1965 - 67). 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΞΑΝΘΗ

Χαράλαμπος 'Ατματζίδης τού Παν. 1930 στήν Ξάνθη. Βιοτέχνης. 'Εκδίδει τήν 'Εφ. «Μαχητής». Πρόεδρος τού Δ.Σ. Ξάνθης. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

'Ορχάν Χατζημπαράμ τού Σαμπρή. 1946 στήν Ξάνθη. Δικηγόρος. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

ΡΟΔΟΠΗ

Δημήτρης Βραδέλης τού Στέργιου. 1926 στίς Σάππες Ροδόπης. Γεωργός -

κτηνοτρόφος. Γραμματέας τῆς τοπικῆς ΕΚ (1965). 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

'Αντώνης Γεωργιάδης τού 'Ιωάννη. 1944 στή Ρόδο. Οἰκονομολόγος. Βοηθός καθηγητοῦ στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Μέλος τού Δ.Σ. τῆς ΕΔΗΝ Δωδεκανήσου (1964), γραμματέας τῆς 'Ενωσης Δωδεκανήσιων Σπουδαστῶν (1965). Γραμματέας τού Γραφείου 'Εκδόσεων τού ΠΑΣΟΚ. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Πέτρος Βάλδης ἡ Κατοίπης τού Γεωργίου. 1938. Δικηγόρος. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΛΕΣΒΟΣ

Λευτέρης Κοισλῆς τού Κίμωνα. 1913 στίς Κυθωνίες Μ. Ἀσίας. Δικηγόρος. Μέλος τού ΕΑΜ. 'Επί χούντας φυλακίστηκε. Γραμματέας τῆς Ν.Ε. Λέσβου τού ΠΑΣΟΚ. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Μανόλης Δρετάκης τού Γεωργίου. 1934 στό 'Ηράκλειο Κρήτης. Καθηγητής ΑΣΟΕΕ καί ἀπό τό 1970 μόνιμος ἐνταλμένος ὑφηγητής στό Πανεπιστήμιο τού Λήντς ('Αγγλία). Μέλος τῆς Κ.Ε. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

Κώστας 'Ασλάνης τού 'Ανδρέα. 1941 στό Καινούργιο Χωριό Πεδιάδος. Πολιτικός μηχανικός. Στήν ΟΝΕΚ/ΕΔΗΝ. Διώχτηκε ἀπό τή χούντα σά μέλος τού ΠΑΚ. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

Θανάσης Σκουλάς τού 'Εμμανουήλ.

1931 στό 'Ανώγεια Μυλοποτάμου. Δικηγόρος - δημοσιογράφος. Πρόεδρος τῆς Σπουδάζουσας Φιλελεύθερης Νεολαίας 'Ηρακλείου. 'Επί χούντας μέλος τῆς Δημοκρατικῆς Ἀντίστασης Κρήτης. Διώχτηκε, φυλακίστηκε σάν μέλος (ἀργότερα) τού ΠΑΚ. 'Υπεύθυνος τού ΠΑΚ Κρήτης. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΛΑΣΗΘΙ

Μανόλης Χατζηνάκης τού Γεωργίου. 1941. Καθηγητής (φιλόλογος) καί φροντιστής. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά.

ΡΕΘΥΜΝΟ

Γιώργης Περάκης τού Νικολάου. 1936 στό Σκουλούφια Μυλοποτάμου. Δικηγόρος. Πρόεδρος Κρητῶν Σπουδαστῶν. Διώχτηκε ἀπό τή χούντα - πιάστηκε μέ τήν πρώτη αντιδικτατορική ομάδα στό Ρέθυμνο. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974.

ΧΑΝΙΑ

Σήφης Βαλυράκης τού 'Ιωάννου. 1943 στό Χανιά. 'Ηλεκτρονικός. Διώχτηκε καί φυλακίστηκε (8 χρ. σάν ΠΑΚ) ἀπό τή χούντα. Δραπέτευσε ἀπό τήν ΕΣΑ καί ἀπό τίς φυλακές Κέρκυρας πηγαίνοντας στήν Ἀλβανία. Δούλεψε σάν ΠΑΚ στό ἔξωτερικό, ἀπό ὅπου μπήκε θύαν συνελήφθη (1971). Μέλος τῆς Κ.Ε. 'Ἦταν ὑποψήφιος καί τό 1974. 'Ο πατέρας του ἦταν ὑποψήφιος τῆς ΕΛΔ (1951), ἀνεξάρτητος (1952), τῆς ΕΚ (1961, 63) καί βουλευτής τῆς ΕΚ (1964).

Σήφης Μιχελογιάννης τού Δημητρίου. 1936 στό Χανιά. Δικηγόρος. Πολιτεύτηκε γιά πρώτη φορά. 'Ο θεῖος του Γεώργιος ἦταν ὑποψήφιος τῆς ΕΠΕΚ (1956), τού Κ.Φ. (1951), τού ΕΣ (1952), τῆς ΕΡΕ (1956, 58, 61) καί βουλευτής τῆς ΕΚ (1963 καί 1964).